

Viðmerkingar:

Ein skapandi,
altjóða listaskúli

Ein dragandi ókendur máttur varð borin til fjarskotid land sýndur mæð skapandi fragdarhátur loyst varð tað nívandi trælband

Innan alt litfagurt andar gleðisrómur fyllir skapandi höll fagnaðartíðin komin til handar mannalandin ljómandi snjöll

Til verka virkisfús øll fara sum í himmirki hetta er her tann sterka, góða andan læra í sál og sinni lívsvón ber

Kveikjandi neistin til bryggjubál har samhaldsfastur andi ræður sáað lívsvirðir í hvørja sál fjøltáttaður gerst hesin staður

Skúli so geislandi fagur skapandi umhvørvi fritt ein sannur gudaborin staður gævi hetta staðið bleiv titt

Eitt livandi, fjøltátta lið ja ung og eldri savnað her við kropp og sál øll liva við svá gaman og álvara á ferð

Vakurleikin innar í skúlan bera hvør lutur so livandi er samansjóðað av hesum øll verða ein skapandi skúli á ferð.

Skapandi listin í háseti stendur litspælið fagra í mentanarhöll frælslynta liðið - skapandi hendur - fagnarljómur um dalar og fjøll

Hugflogið mergja fritt her kann spæla ei afturhaldskreftirnar tálma tí kann tær virknastu hendurnar livandi tala svá áráðið altíð á vónloysi vann

Í tað endleysa, deyða og fjalda skapandi birtan so geislandi fríð her skapandi andin altíð vil valda ei bundin av siðalag, fyrirmynd, stað og tíð

Listagreinar í fjølbroyttum sniði ein alheimsins spegilsmynd hugflogið vítt langt út um garðaliðið reikar víða sum villini hind

Listaskúli fagur í havsbrúnni roðar hugsjónarfólk grundað mentanarstað skapandi listaverk fagurlig skoðar vænastu þérlu á kunnleikans træ

Skapandi listaskúli guð gævi! finnur vegin til okkara land innarligt ynski og vón eg havi mentanarfrælsi - loyst verður trælband!

Tann oyðandi sjálvsøknið andi bert spjading í skjoldrinum ber bert hugsjónarandin tvinnar bandið altjóða listaskúli brátt stovnstetist her!

Sólmundur Joensen

Milliðningar ráða í ráðaloysi

Ikki kann eg lata vera við at blanda meg upp í viðhvørt, hóast eg mangan sigi við meg sjálvan: »Tað nyttar einki, tað er sum at sláa nevan í eina dýnu«.

Eftir at hava lisið Sosialin, kom gallið í meg. (Mær dámdi sera væl lesarabrevið hjá Eyðalvi Kára Nielsen úr Rituvík).

Figgjarmálaráðharrin, ið skal eittast at umboða ein verkamannaflokk er - so ómøguligt tað ljóðar - næstan verri enn stavnamaður fólkaflokksins. Hann vil hava, at tæy, sum hava tað tyngsta arbeiði, skulu hava minst í løn.

Ovast á forsiðuni á Sosialinum sigur ein maður á milliðnastigi, at tæy meinigu mugu vera varin í lønar-krovum sínum, tí tað kemur at ganga út yvir kappingar-förð. Lónin í Føroyum er ov høg sammett við lónina í londunum rúndan um okkum, siga teir.

Eg má spyrja: hvar er hon lægri enn her? Tað er jú ein svørt lygn, ið er søgd so ofta, at sjálvit vit, sum vita betur, eru líka við at trúgva hesi lygnini. Allright - lónin er lægri í Íslandi, men íslendingar nýðast eisini at arbeiða duplalt so nógv. Tola

vit tað?

Munnu tað ikki vera nógvir aðrir kostnaðir enn lónin hjá slitmanningum, m/k, sum undirgrava kappingar-förð í teirri føroysku business-verðini.

Eg blaðið longri fram íggjøgnum Sosialin. Á síðu 8 og 9 las eg um, at 180 fólk biða eftir at sleppa inn á Ellisheimið í Havn - nokur líka síðan 1990. Á Lágargarði er sama skilið - har standa 158 fólk á biðilista.

Fyri kortum segði Katrin Holm frá sínum trupulleikum. Hon verður mangan hött av kroystum foreldrum, ið ikki vita síni livandi ráð.

Vit vita, at hesi viðurskiftini eru tæy mest átrókandi - t.e.: tørvurin hjá børnum okkara undir seks ára aldur og hjá teimum, ið hava stríðst og strevast øll síni bestu ár, og eru slitin av einum strævnum lívi, tæy verða skúgvad til viks ferð eftir ferð. Hvørja ferð er tað tí, at okkurt annað er meira umráðandi at brúka skattapeningin til. Eitt nú at byggja nýtt lógtingshús, (og hetta hevur einki at gera við, hvussu arkitektarnir hava loyst sína uppgávu.

Fløtt arbeiði haldi eg). Tað sær út til, at jú meira

lónin hjá lógtingslimum veksur, minni verður teirra viðbrekna heilsa for fyrri at standa ímóti gjóstri úr punkteraðum terrorútum og skeivt konstrueraðum innbúgv.

Lógtingsformaðurin segði fyrri opnum sjónvarps-skermi - hóast 7.000 mót-mæltu - at hann var karvandi líkaglaður, um hetta prestisjuprosjektið kostaði 100 ella 150 milliónir - tað skal gerast - arrogant - haldi eg.

Eitt annað líka ørt prosjekt er vegurin ímillum Kirkjubø og Havnina. Tað er púra óneyðugt. Tann gamli vegurin er ivaleysa góður, sum hann er til krøvini. Verður hann brúktur sum ferðslulógur kreivur: at ferðast lógliga eftir umstøðunum, so er trygðin ikki verri enn á teirri autostráðuni, sum nú verður gjord. Heilt nakað annað er, at tann gamli vegurin er so vakur, at hann skuldi verið fríðaður.

Skattaborgaramir eru ikki eftirspurdur. Hetta er bara sett í verk - so kunnu gáðalsfólk og svínøyingar gera sær sínar tankar.

Nú ætli eg mær ikki at fylla blaðið við mínum ill-

innisglepsi. Onnur, ið eru líka ill, skulu eisini sleppa frammat. Eg vil bara undir-stríka, at tað er heilt for-bannað irritandi altíð at fáa at vita frá nokrum heilt fáum í milliðnastaklassanum, at tæy lægstlontu her á landi skulu ansa sær fyrri ikki at seta ov stór krøv.

Thomas Michael Smith

Hitt ósjónliga holið

Nógvar eru nú holini ið boraði eru íggjøgnum okkara mensku, stóru og prýðligu fjøll, alt hetta er gjørt í tí sannföring, at gera tað so liviligt hjá Føroya fólk at støðast á hesum oyggjum og tað skulu tí ið skipa hava fyrri hesum tiltøkum fáa alla ta tók tit hava uppiborið.

Eg varð föddur í Sörvági í 1954 og buði har til vit fluttu suður til Suduroyar í 1961 og eg kann væl minnast sum smádrongur, at tá varð farið í holt við at gera veg frá Bø og út í líðina móti fjallinum ið skilur Bø og Gásadal, tí har skuldi borast hol íggjøgnum fjalli, ein tunnill. Sikken ein fram-burður í Vágum. Gásadalur skuldi eisini fáa vegasam-band til hinar bygdirnar í oynni.

Vit hava nú 1999 og Gásadalur er enn jómfrúgv-in hin svinna, við ongum holið.

Ein kundi spurt seg sjálvan, hvussu hetta nú einaferð kundi enda soleiðis og ivaleyst hövdu fleiri komið við ymiskum frágreiðingum,

men ikki slepst undan, at meðan aðrar oyggjar hava fingið síni fjøll boraði bæði uppá longis og tvors, hevur Vágoyggin ikki megna at loyst sín trupulleika við Gásadalsholinum ið bleiv barsla við í tryssunum.

Tað er bert ein grund ið liggur aftan fyrri hetta vána-liga avrik og tað er, at Vágoyggin hevur allatíðina havt ov vánalig og veik umboð fyrri seg á Føroya Lógtingi, tæy hava ikki megna at gjørt seg galdandi á samferðslu-økinum vegna Gásadal og hennara fámenta fólk, um-boðini hava havt snøgt sagt onga interessu fyrri hesum máli yvirhøvur.

Tó er eitt, eg ikki blívi klókur upp á og tað er. Hvi í himmalsins navni, hava tit uppi í Dalinum stemma fyrri hesum somu flokkunum og ein kann eisini siga teimum somu persónunum, tá teir ferð eftir ferð hava hildið tykkum fyrri tað turra spott.

Fjórða hvørt ár, so koma teir aftur, tí teir vita, at teir hava brúk fyrri hvørjari stemmu, tí tað er so tætt

ímillum flokkarnar, sam-band, fólkaflokk, javnaðarflokk og so bedýra teir einaferð enn, at nú skal ikki steðgast fyrr enn skotið er íggjøgnum til Gásadal, ja fjallið skal missa sín moy-dóm einaferð enn. Og hvussu ongur so hjá Gásadal-fólki? Jú, sum tað plag-ar, aftur sum av torvheiðum, lumpað og svikin, biða tæy eftir til næsti sjónleikur byrjar um fyra ár.

At velja sambandsflokk-in, tað er tað sama sum at siga við seg sjálvan. Ongin framburður yvirhøvur, also onki berghol yvirhøvur, so stutt kann tað sigast.

Tað er tó vandamiklari, at velja fólkaflokkin. Ellefsen, ella Jørgin, tí teir fyrrarnir hugsa bara um eitt og tað er sín egna pengapung og onki annað. Í fólkaflokkinum ræður privatkommunisma av fúlusta slag og har verða nógvir midlar nyttir fyrri at náa sínum máli, ert tú slopp-in inn á Føroya Lógtung og kann lensa alla tína privatva skuld í Føroya Landskassa, ja so ert tú væl konsolider-

aður og tá kanst tú, uttan at missa svøvnin, lova eitt berghol ella tvey, Gásadal-fólk duga helst ikki sangin um SKÚMBANANIRNAR uttanat.

Nei gásadal-fólk og vága-fólk, skulu tit hava eitt berg-hol niðan í dalin, so mugu tit fáa tykkum eina nýhugs-aninnan politikk og eisini nýtt fólk ið ikki bara leggur inn undir seg sjálvan, nei men visir solidaritet yvir fyrri sínum oyggjamonnum og kvinnum, ja hevur rygg at taka tók ið muna fyrri oynna, tað koma fólkafloks-umboð og sambandsumboð aldri at klára, tí har svikur ryggurin, sum hann higartil hevur gjørt.

Vakri gásadalur og titt væla fólk, eg ynski, at tit skulu livilíkindir eiga og eina bjarta framtíð, vónandi kemur tykkara tunnill skött.

Vinarliga
Eyðalvi Kári Nielsen
Rituvík

Lesið Sosialin á Internetinum

www.sosialrin.fo